

בעהש"ת

לחזות בנועם

עניינים המתכארים במאמר

בא אחיך במרמה

ברכת יעקב בליל פסח

הבע"ד מתנהג עם האדם בדרך רמאות

סיפורי מעשיות שמספרים הצדיקים

גליון נג • תולדות • תשפ"ה

יו"ל על-ידי חברות נועם ה' החסידי ברסלב וירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

פי הצדיק מתנהג עם הבעל־דבר בגְּנֵבָה וּרְמָאוֹת, כִּי כְּמוֹ
שֶׁהַבַּעַל־דָּבָר גָּנַב לֵב הָאָדָם עַל־יְדֵי שְׂהֻלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִצּוֹת
עַד שֶׁהֵבִיאוֹ לְיַדֵי עֲבֵרוֹת רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, וְגַם הַמִּצּוֹת בְּעֲצָמָן
שֶׁל הַבַּעַל־דָּבָר הֵם עֲבֵרוֹת, כְּמוֹ כֵּן עוֹשֶׂה הַצַּדִּיק, כִּי הוּא
מִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שֶׁהֵם סִפּוּרֵי דְעֻלְמָא,
שֶׁנֶּדְמָה לְסִפּוּרִים שֶׁל חַל וְשִׁיחַת חֲלוֹן, וּבָהֶם דִּיקָא מַעֲלִים
וּמְלַבִּישׁ הַשִּׁבְעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה

מאמרים ופנינים על פרשת השבוע ומועדי השנה
להזות כנועם ה' ולבקר כחיכלו
מתוך מעינות דברי קדשו של
הרה"ק מוהר"ר נתן מברסלב זצוק"ל
כספה"ק ליקוטי הלכות

לכל הערה הארה תגובה או הצעה נא להשאיר הודעה
בין הקהילה 'נועם השם' #9 02.581.3308
או לפנת ל: lb1877300@gmail.com
וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתובת הב"ל
להרשמה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתובת הב"ל

מאמר אמרי נועם

קבלת הברכות בדרך גניבה וערמה

הצדיקים מעוררים את האדם לעבודת השי"ת ע"י שמלבישים את התורה בסיפורי מעשיות - הבע"ד מרמה את האדם כאילו הוא עושה מצווה - אי אפשר להינצל מהרמאות של הבע"ד רק ע"י הצדיקים שיודעים איך להתנהג עמו ברמאות - הצדיקים מעלימים את התורה בסיפורי מעשיות - יעקב רימה את עשו - התלבשות יעקב בבגדי עשו - קבלת הברכות בליל פסח - סיפורי מעשיות של הצדיקים יש בהם סודות גדולים מאד

וַיֹּאמֶר בָּא אַחֲרָי בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בְּרִכְתָּי (בראשית כו, לה).

יש בנ"א שישינים את ימיהם ואי אפשר לעוררם להשי"ת רק ע"י שמספרים סיפורי מעשיות

על פי מה שכתב בליקוטי מוהר"ן (תורה ס) ז"ל יש בני אדם שישנים את ימיהם, ואף שנדמה להעולם שהם עובדים את השם, ועוסקים בתורה ובתפלה, אף על פי כן כל עבודתם אין להשם יתברך נחת מהם, כי נשאר כל עבודתם למטה, ואין יכול להתרומם ולהתעלות למעלה... וצריך לעוררו משנתו, ואי אפשר לעוררו, כי אם כשמתעורר מעצמו, כי צריך אתערותא דלתתא, רק כשמתעורר מעצמו, אם לא היו מעוררין אותו, היה נשאר ישן יותר, על כן צריך תכף כשמתעורר, להראות לו פניו, ולהלביש אותו בפניו שנסתלק ממנו בשעת שנה, וזהו בחינת התעוררות השנה, וכשרוצין להראות לו פניו, ולעוררו משנתו, צריכין להלביש לו את הפנים בספורי מעשיות.

יש כמה מיני דרכים שהצדיקים מלבישים את התורה

וַיֵּשׁ כַּמָּה בְּחִינוֹת בְּזֶה שְׁמַלְבִּישִׁין אֶת הַפְּנִים, כִּי יֵשׁ שְׁמַלְבִּישִׁין אֶת הַפְּנִים שְׁלוֹ בְּסִפּוּר מַעֲשָׂה, וַיֵּשׁ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לַעֲוֹרוֹ בְּפְנִים שְׁלוֹ, וְצָרִיךְ לְהִרְאוֹת לוֹ פְּנִים גְּבוּהָ, וְלַפְעָמִים מַלְבִּישִׁין גַּם כֵּן בְּדַבְרֵי תוֹרָה, דְּהֵינּוּ שְׂאוּמְרִים תוֹרָה גְבוּהָ, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְאֹמְרָה כֶּךָ כְּמוֹת שְׁהִיא, וּמַלְבִּישִׁין אוֹתָהּ בְּתוֹרָה נְמוּכָה וְקִטְנָה מִמָּנָה... אֲבָל יֵשׁ שְׁנַפְל מִכָּל הַשְּׁבָעִים פְּנִים, עַד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לַעֲוֹרוֹ בְּשׁוּם פְּנִים, כִּי אִם עַל-יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל שְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת, שְׁכָל הַשְּׁבָעִים פְּנִים שְׁבָעִים שְׁנַיִם מִקְבָּלִין חִיּוֹת מִשָּׁם, עַכ"ל הַק"י.

הבע"ד מרמה את האדם בעברות לחשוב כאילו הוא עושה מצוות

ובליקוטי הלכות (הלי' גניבה הל' א) מבאר כי באמת על-פי רב אי אפשר להבעל-דבר שיבא להאדם להסיתו מיד לעברה גמורה חס ושלום, רק בתחלה מתלבש את עצמו במצות, וגונב דעת האדם ומורה לו התר, ומלביש לו העצה רעה שלו במצות, והיום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך עד וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל (שבת קה:), [וכמו שכתב רבנו ז"ל בתחלת הספר (ליקו"מ תורה א') על מאמר רבה בר בר חנה: 'ומתחזי כי ציצותא דנורא חורא ברישיה', שבתחלה מתלבש הבעל-דבר את עצמו במצות וכו', עין שם], ומחמת גנבתו וערמתו קשה מאד להנצל ממנו.

הצדיקים יודעים את הרמאות של היצה"ר והם מתנהגים עמו ברמאות

ועל-כן באמת אי אפשר להנצל ממנו כי אם על-ידי צדיקי הדור האמתיים,

שִׁכְּפוּ אֶת יִצְרָם וְעָמְדוּ בְּנִסְיוֹן וְכִבְּשׁוּ אֶת הַמְּלַחְמָה, שֶׁהֵם יוֹדְעִים כָּל דְּרָכָיו וּמִסְתּוֹרָיו וְכָל דְּרָכֵי גְּנֻבָתוֹ, וְהֵם יוֹדְעִים אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִמּוֹ, כִּי הֵם גַּם הֵם מִתְּנַהֲגִים עִמּוֹ בְּגֻנְבָה וְעִרְמָה בְּבַחֲיִינָת (מגלה יג): 'שְׂרִי לְהוֹ לְצַדִּיקָא לְסַגּוּאֵי בְּרַמְאוּתָא עִם רַמְאֵי' [מתר להם לצדיקים להתהלך ברמאות עם הרמאים], כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים יח, כז): "עִם נָבַר תִּתְבָּרַר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתֵּל", וְדִיקָא עַל־יְדֵי גְּנֻבוֹת וְעִרְמוֹת מְצִילִין הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ בְּרִשְׁתּוֹ "כְּצַפְרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפֶח" (קהלת ט, יב), עַל־יְדֵי גְּנֻבָתוֹ וְעִרְמוֹתוֹ, כִּי הַצַּדִּיקִים הֵם בְּחִינַת יַעֲקֹב שֶׁהוּא אָחִיו בְּרַמְאוֹת (רש"י בראשית כט, יב) שֶׁל עֵשׂוֹ וְלָבָן, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְהַבְּעַל־דָּבָר.

הַצַּדִּיקִים מְעַלְיָמִים וּמְלַבִּישִׁים אֶת הַתּוֹרָה בְּסִיפּוֹרֵי מַעֲשִׂוֹת

זֶהוּ בְּחִינַת מַה שֶׁכָּתוּב רַבְּנוּ ז"ל בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל, שֶׁהַצַּדִּיקִים אֵין יְכוּלִין לְעוֹרֵר וּלְהַקִּיץ אֶת בְּנֵי אָדָם מִשְׁנָתָם וּנְפִילָתָם, כִּי אִם עַל־יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, שֶׁמְלַבִּישִׁין וּמְעַלְיָמִין בָּהֶם אֶת הַפְּנִיִם שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת גְּנֻבָה וְעִרְמָה שֶׁמִּתְנַהֲגִים עִמּוֹ בְּרַמְאוֹת, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא מוֹצִיאִין אֶת הָאֲנָשִׁים מִרִשְׁתּוֹ, בְּבַחֲיִינַת (איוב יד, ט): "מִשְׁנָה פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ", שֶׁמְשַׁנֵּין אֶת הַפְּנִיִם עַל־יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁלֹּא יִכִּירוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא מוֹצִיאִין אוֹתוֹ בְּגֻנְבָה מֵהֶם, נִמְצָא, שֶׁהַצַּדִּיק מִתְנַהֵג בְּגֻנְבָה וְעִרְמָה גְּדוּלָה כְּדֵי לְהוֹצִיא בְּנֵי אָדָם מִרִשְׁתֵּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם שֶׁנִּפְּלוּ לְשֵׁם עַל־יְדֵי דְרָכֵי גְּנֻבָתוֹ, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה עַל־יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה מְחַזְרִין כְּמָה בְּנֵי אָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה עַל־יְדֵי שִׁמְעוֹרָרִין אוֹתָם מִשְׁנָתָם עַל־יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת דִּיקָא, וְכֵן מְבַאֵר בְּכַמָּה סִפְרִים שֶׁהַצַּדִּיקִים מִתְנַהֲגִים עִם הַבְּעַל־דָּבָר בְּדֶרֶךְ גְּנֻבָה, וְכַמּוּבָא בְּסִפּוּר 'תּוֹלְדוֹת־יַעֲקֹב־יוֹסֵף' (פְּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח), עֵינֵי שָׁם.

**ע"י סיפורי מעשיות של הצדיקים הם מוציאים את
הנופלים ברשתו של הבע"ד**

כי הצדיק מתנהג עם הבעל־דבר בגנבה ורמאות, כי כמו שהבעל־דבר גנב לב האדם על־ידי שהלביש את עצמו במצות עד שהביאו לידי עברות רחמנא לצלן, וגם המצות בעצמן של הבעל־דבר הם עברות, כמו כן עושה הצדיק, כי הוא מתלבש את עצמו בספורי מעשיות שהם ספורין דעלמא, שנדמה לספורים של חל ושיחת חלין, ובהם דיקא מעלים ומלביש השבעים פנים של תורה, וכמו שמובא בזהר הקדוש בסבא משפטים (משפטים צה), כשנזדמן הסבא עם בני החבריא נדמה להם שמדבר דברי שטות, שאמר: 'עולימתא שפירתא דלית לה עינין נפקת בצפרא' וכו', עד שאמרו זה לזה שאסור להתחבר עמו, כי קבלו מרבי שמעון בר יוחאי שאסור להתחבר עם מי שאינו עוסק בדברי תורה רק בדברי שטות ומלין דעלמא וכו', כמבאר שם, ובאמת הסבא קדישא העלים והסתיר בספור זה שנדמה לשטות, תורה גבה ונעלמת מאד, עד שגלה להם אחרי זה על־ידי־זה כל סודות גלגולי נשמות, כמו שאיתא שם, נמצא, שהצדיק מעלים עצמו בספורי מעשיות, שנדמים כאלו הם רחוקים מהתורה, ובהם דיקא מעלים את התורה, ועל־ידי־זה דיקא מוציא את הנופלים מאד מבין שני הסמ"ך־מ"ם אפלו אלו שנפלו מכל השבעים פנים של תורה שאי אפשר להוציאם בשום פנים, הוא מוציא אותם על־ידי ספורי מעשיות הנ"ל, עד שזוכין אחר־כך שיתהפכו עונותיהם לזכיות, ונעשה מהם תורה.

**יעקב קיבל הברכות מאביו בגנבה ובערמה כי עשו היה
רמאי**

וזהו בחינת מה שקבל יעקב את הברכות מאביו במרמה ובגנבה דיקא, כמו שכתוב (בראשית כז, לה): "בא אחיך במרמה ויקח ברכתך", וכן ברח יעקב מבית

לָבֹן בְּגִנְבָה דִּיקָא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שם לא, ט): "וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֶבֶן הָאֲרָמִי" וְכוּ', וְכֵן שְׁכָתוּב (שם לא, כו): "וַהֲגִנֹב אֶת לֶבְבִי" וְכוּ', שְׁכָל זֶה הוּא בְּחִינַת הַנִּלְ, בְּחִינַת 'שָׂרִי לְהוֹ לְצַדִּיקָא לְסֻגְוֵי בְּרַמְאוֹתָא עִם רַמְאִי' [מֵתוּר לְהֵם לְצַדִּיקִים לְהַתְּהַלֵּךְ בְּרַמְאוֹת עִם רַמְאִים], כִּי "עִם נָבֵר תִּתְבָּרַר וְעִם עֵקֶשׁ תִּתְפַּתֵּל" (תְּהֵלִים יח, כז). כִּי עֲשׂוֹ הוּא הַסֵּמֶ"ךְ-מִ"ם, כְּנוֹדָע (שַׁעַר רִיחַ הַקֹּדֶשׁ לֵד), וְנִהַג עִם אָבִיו בְּגִנְבָה וְרַמְאוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרַאשִׁית כה, כח): "כִּי צִיד בְּפִיו", שֶׁהִיא מִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִצּוֹת, כְּאֵלוֹ הוּא צַדִּיק גָּמוּר, וְשָׂאֵל לוֹ: אָבִיא אִיךְ מְעַשְׂרִין אֶת הַמֶּלֶח וְאֶת הַתְּבֹן, (בְּרַאשִׁית רַבָּה ס, י, עַד שֶׁהִטְעָה אֶת אָבִיו, עַד שֶׁהִיא בְּרִצּוֹנוֹ לְמַסֵּר לוֹ אֶת הַבְּרִכּוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אָבֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו סִבֵּב סְבוֹת עַד שֶׁקָּבַל יַעֲקֹב אֶת הַבְּרִכּוֹת מֵאָבִיו בְּמִרְמָה וּבְגִנְבָה דִּיקָא, וְכֵמוּבָא בְּכַתְבִּים (עַז־חַיִּים, שַׁעַר לֵב, פָּרָק ב), שֵׁישׁ בָּזָה סוֹד גָּדוֹל, שְׁצַרִּיכִין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת יַעֲקֹב לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁפָע וְהַבְּרִכּוֹת בְּגִנְבָה דִּיקָא.

התלבשות יעקב בבגדי עשו זהו התלבשות התורה בסיפורי מעשיות

וְזֶהוּ (בְּרַאשִׁית כז, א): "וַיְהִי כִּי יָקָן יַצְחָק וַתִּכְהִין עֵינָיו מֵרֵאשִׁית" וְכוּ', וְאֵז עֲשָׂה יַעֲקֹב מְטַעֲמִים לְאָבִיו, וְהִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּבִגְדֵי עֲשׂוֹ הַחֲמֹדִת, עַד שֶׁקָּבַל אֶת הַבְּרִכּוֹת מֵאָבִיו בְּגִנְבָה, כִּי יַעֲקֹב הוּא בְּבְחִינַת פְּנִים דְּקָדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת הַשְּׁבַעִים פְּנִים שֶׁל תוֹרָה, (כְּמוֹ שְׁכָתוּב רַבְנוּ ז"ל סִימָן לו), בְּבְחִינַת (תְּהֵלִים כד, ו): "מִבְּקֻשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה", כִּי יַעֲקֹב הוּא כְּלָלִיּוֹת הַתוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים לג, ד): "תוֹרָה צְוָה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב", וְהִתְלַבֵּשׁוֹת יַעֲקֹב בְּבִגְדֵי עֲשׂוֹ, זֶה בְּחִינַת הַתְּלַבֵּשׁוֹת הַשְּׁבַעִים פְּנִים שֶׁל תוֹרָה בְּסִפּוּרֵי מְעַשְׂוֹת, כִּי הַמְעַשְׂוֹת שְׁמֻסְפָּרִין זֶהוּ בְּחִינַת עֲשִׂיָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲשׂוֹ, שֶׁהוּא לְשׁוֹן עֲשִׂיָה, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י (בְּרַאשִׁית כה, כה), שֶׁעַל שֵׁם זֶה קָרְאוּהוּ 'עֲשׂוֹ' - שֶׁהִיא עֲשׂוֹי וְנִגְמָר בְּשַׁעֲרוֹת, כִּי עַל שֵׁם זֶה נִקְרָאִין 'מְעַשְׂוֹת' - לְשׁוֹן עֲשִׂיָה, אָבֵל סִפּוּרֵי מְעַשְׂוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִי

אַמַּת שְׁמַלְבֵּשׁ בָּהֶם הַשְּׂבָעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה, זֶהוּ בַחֲנִיַּת הַתְּלַבְּשׁוֹת יַעֲקֹב שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה, בְּבִגְדֵי עֵשׂוֹ שֶׁהֵם בַּחֲנִיַּת לְבוּשֵׁין שֶׁל עֵשָׂיָה, שֶׁהֵם בַּחֲנִיַּת סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, שְׁמֻסְפְּרֵין הַמַּעֲשָׂה בַלְשׁוֹן הַנַּעֲשָׂה בְּעוֹלָם הָעֵשָׂיָה, וְשֵׁם מְלַבֵּשׁ כָּל הַשְּׂבָעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה.

הסיפורי מעשיות של התורה גבוהים יותר מן שאר התורה

כִּי בִגְדֵי עֵשׂוֹ שֶׁלְבַשׁ יַעֲקֹב אִזּוֹ הָיוּ בִגְדִים שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בְּרֵאשִׁית-רַבָּה כ, יב): שֶׁהֵם כְּתָנוֹת עוֹר שֶׁהִלְבִּישׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (בְּרֵאשִׁית ג, כא): "וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹקִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיְלַבִּישׁם", וְכְתָנוֹת עוֹר' זֶהוּ בַחֲנִיַּת סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, שֶׁהֵם לְבוּשֵׁין שֶׁמְלַבֵּשׁ בָּהֶם הַתּוֹרָה שֶׁהִיא בַּחֲנִיַּת אָדָם, כִּי אַחַר הַחֲטָא שֶׁחָטְאוּ אָדָם וְחוּהָ, וְהָיָה רוּצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה וּלְעוֹרָרָם מִשְׁנֵתָם, שֶׁהוּא בַּחֲנִיַּת מִיתָה שֶׁהִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם, עַל-כֵּן עָשָׂה לָהֶם "כְּתָנוֹת עוֹר", שֶׁהֵם רִמְזוּ לְסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, שֶׁמַּעֲתָה אַחַר הַחֲטָא בְּהִכָּרַח לְהַלְבִּישׁ כָּל הַתּוֹרָה בְּסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, וְעַל-כֵּן גַּם הַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ נִתְלַבְּשָׁה בְּכִמְהָ סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת הַמְבֹאָרִין בַּתּוֹרָה, שֶׁבְּכֻלָּם מְלַבֵּשׁ שְׂבָעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה, כִּי הַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הֵם גְּבוּהִים יוֹתֵר מִשְׂאָר הַתּוֹרָה, כְּמוֹבָא בְּסְפוּרֵים, וּבְפֶרֶט בְּזֶהֱרַק הַקְּדוּשׁ (בַּהֲעֻלְתָּהּ קמט:), מִגְּדָל עֵצִים הַסּוּדוֹת הַנּוֹרְאִים שִׁישׁ בְּכָל דְּבוּר וּבְכָל אוֹת וּבְכָל קֶצֶוֹ שֶׁל יוֹד, וְכו' וְכו', וְכִמוֹ שֶׁהָאֲרִיךְ לְקַלֵּל תַּפַּח רוּחָם שֶׁל הָאוֹמְרִים שְׂאִין בְּהַתּוֹרָה אֶלָּא הַפְּשׁוּט, חַס וְשְׁלוֹם, עַיֵן שָׁם, וְכָל זֶה נַעֲשָׂה מִחֲמַת חֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁמִּחֲמַת זֶה הִכָּרַחַה הַתּוֹרָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, וְלְהַלְבִּישׁ בָּהֶם הַשְּׂבָעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה כִּדִּי לְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה וְהַמִּיתָה כָּל בְּאֵי עוֹלָם שִׁישׁוּבוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הצדיק מגלה את עצמו לכלל ישראל ע"י סיפורי מעשיות

וְכָל זֶה הָיָה בְּלֵיל פֶּסַח, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (רש"י בראשית כז, ט), שְׁאוֹתָהּ לֵילָה שֶׁהֵבִיא יַעֲקֹב הַמְּאֻכְלִים לְאָבִיו, וְקִבֵּל הַבְּרָכוֹת הָיָה לֵיל פֶּסַח שְׁאֵז יֵצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, כִּי יֵצֵאת מִצְרַיִם זֶהוּ בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, כִּי הַגְּלוּת נִמְשָׁל לְשָׁנָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (זהר בראשית כח), וְכִשְׂיֻצְאִין מִהַגְּלוּת זֶהוּ בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, וְעַקֵּר יֵצֵאת מִצְרַיִם הָיָה עַל-יְדֵי בְּחִינַת יוֹסֵף, כְּמוֹבָא, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (שמות יג, יט): "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ" וְכְמוֹבָא (בְּשַׁלַּח מו, א), כִּי יוֹסֵף נִגְנַב מִבֵּית אָבִיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בראשית מ, טו): "כִּי גִנַּב גִּנְבְּתִי מֵאֶרֶץ הָעֵבְרִים" וְכוּ', וְעַל-כֵּן אַחֲרֵיכֶן כְּשֶׁנִּתְעוֹדַע עִם אָחִיו הָיָה הַכֹּל בְּדֶרֶךְ גִּנְבָה וְהַתְּלַבְּשׁוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם מב, ז): "וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם" וְכוּ', וְכֵן בְּסוּף הָאֲחִירוֹן, כְּשֶׁרָצָה לְגַלוּת לָהֶם פָּנָיו לְהוֹדִיעַם הָאֱמֶת הָיָה עַל-יְדֵי הָעֵלִילָה שֶׁל גִּנְבַת הַגְּבִיעַ שֶׁהִטְמִין בְּאֲמַתְחַת בְּנִימִין, זֶה רָמַז כְּשֶׁהַצְּדִיק בְּחִינַת יוֹסֵף רוֹצֵה לְהַכִּיר אֶת עֲצָמוֹ עִם יִשְׂרָאֵל לְהִרְאוֹת לָהֶם פָּנָיו הָאֱמֶתִיִּים, הוּא מְסַבֵּב עִמָּהֶם בְּכַמָּה גִּנְבוֹת, עַד שֶׁמְכִירִין אוֹתוֹ בְּאֲמֶת, שְׁכָל זֶה הוּא בְּחִינַת סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁמְלַבֵּשׁ בָּהֶם הַפְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת גִּנְבָה וְרִמְאוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, כְּדִי לְעוֹרֵר הָעוֹלָם מִשְׁנֵתָם, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְעוֹרְרָם בְּשׁוּם אֶפֶן כִּי אִם בְּדֶרֶךְ זֶה.

ע"י סיפורי מעשיות של העולם מתגבר השינה וע"י סיפורי מעשיות של הצדיקים מתעוררים מהשינה

וְעַל-כֵּן עָסַק יוֹסֵף בְּסִפּוֹר חֲלוּמוֹתָיו וּבְפִתְרוֹן חֲלוּמוֹתָיו, כִּי הַחֲלוּמוֹת הֵם בְּחִינַת סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, כִּי כָל חֲלוֹם הוּא מַעֲשָׂה, וּבְאֲמֶת מְלַבֵּשׁ בְּהַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁל הַחֲלוּמוֹת דְּבָרִים גְּבוּהִים וְנִעְלָמִים מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט בְּהַחֲלוּמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם בְּחִינַת

נבואה, כי 'חלום - אחד מששים בנבואה' (ברכות נז), כי החלום הוא בשעת שנה, ומי שזוכה לישן בקדשה אזי כל חלומותיו הם בחינת התעוררות השנה, כי חלומותיו הם בחינת ספורי מעשיות שמלבש בהם פנים של תורה, שעל ידי זה מעוררין מהשנה, ולהפך, חלומות של שאר בני אדם הם בחינת התגברות השנה, כמו שספורי מעשיות של העולם הם בחינת התגברות השנה, ומחמת זה דיקא מעורר הצדיק מהשנה על ידי ספורי מעשיות דיקא, כי זה כלל שאין הדין נמתק אלא בשרשו, וכמו שבארנו זאת במקום אחר מה שאמר רבנו אז בעת שגלה התורה הנוראה הזאת, שאמר אז רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן כח): 'אני אמרתי עכשו שלשה דברים להפך מן העולם וכו', ואחד מהם הוא - שהעולם אומרים שעל ידי ספור מעשה נמשכת השנה, ואני אמרתי להפך, שעל ידי ספורי מעשיות מעוררין מהשנה; כי 'מוניה וביה אבא ליזיל ביה נרגא' (פסחים כח), [מן היער בעצמו עושים בית יד לגרון לחתוך את עצי היער], כי אין הדין נמתק אלא בשרשו.

גאולת מצרים היה ע"י הסיפורי מעשיות של יוסף הצדיק

ועל כן יוסף הצדיק שקבל כל השבעים פנים של תורה מאביו, כמו שכתוב (בראשית לז, ג): "כי בן זקנים הוא לו", ואמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פד, ח): 'כל מה שלמד משם ועבר מסר לו', על כן היה יודע להלביש התורה בספורי מעשיות, שהם בחינת ספור החלומות שספר לאחיו שהיה מלבש בזה הפנים של התורה, ואחיו לא רצו להאמין בזה, שיש בחלומותיו ודבריו שמשפר להם ספורי מעשיות, שמלבש בזה פנים של תורה, והוסיפו עוד שנא אתו על חלומותיו ועל דבריו (לז, ח), וכן בסוף עלה לגדלה על ידי פתרון החלום של פרעה, כי יוסף היה מבין האמת והתורה הנעלם בכל ספורי מעשיות - שהם בחינת חלומות, כי באמת גם בחלומות וספורי מעשיות שהעולם מספרין יש בהם גם כן דברים גבוהים נעלמים, רק שאין העולם יודעין מה הם מספרין, אבל הצדיק

האמת בחינת יוסף, יודע ומבין את התורה והאמת הנעלם בהם, ועל-כן היה יודע לפתור חלומות של פרעה, ועל-ידי-זה עלה לגדלה, ועקר הקיום של ישראל במצרים כל ימי הגלות, ועקר הגאולה היה על-ידי יוסף, הינו על-ידי ספורי מעשיות שלו, שהם בחינת החלומות שספר, שעל-ידי-זה נמשך התעוררות השנה, שהוא בחינת הגאולה, כי הגלות הוא בחינת שנה, והגאולה הוא בחינת התעוררות השנה, כי עקר הגאולה הוא על-ידי תשובה, שזוכין על-ידי ספורי מעשיות.

סיפורי מעשיות של הצדיקים יש בהם סודות וכל תיבה וענין מרמזים על דברים עליונים מאד

ועל-כן כל הנביאים והקדמונים השתמשו בזה בספורי מעשיות, כמו שכתב רבנו ז"ל (ספורי מעשיות, מעשה יא בסופו), שבדורות הקודמים היו מדברים הקבלה בלשון זה של הספורי מעשיות, וכמבאר קצת בכמה נבואות, כמו שכתוב בישעיה (ישעיה ה, א): "כרם היה לידי בקרן בן שמן ויעזקהו" וכו', וכן "הכל היום יחרש החרש" (שם כח, כד), וכן בירמיה ויחזקאל ובשאר הנביאים, ובפרט נבואת זכריה, ובאמת היו קצת ישראל אומרים על יחזקאל: "הלא ממשל משלים הוא" (יחזקאל כא, ה), כי לא רצו להאמין שיש בגוף המעשיות סודות נפלאים ונוראים, רק אמרו שהוא ממשל משלים, כשאר מושלי משלים שאומרים משלים בשכלם האנושי, ובאמת הספורי מעשיות של הצדיקים והנביאים יש סודות גדולים בעצם המעשה, שכל תבה וכל ענין מרמז לדברים עליונים מאד, כי מלבד בהם השבעים פנים של תורה ועל ידם דיקא מעוררין מהשנה, וזהו בחינת כל מאמרי רבה בר בר חנה והמשתעי שאחריהם, כגון 'רבי יוחנן משתעי' וכו' (בבא בתרא עג"ד), ושאר המעשיות המובאים בדברי רבותינו ז"ל, שכלם הם בחינת התעוררות השנה לעורר בני אדם משנתם, שלא יישנו את ימיהם, להחזיר להם הפנים דקדשה על-ידי-זה אם יזכו להתעורר על-ידיהם.

פניני נועם

כשישראל נופלים לשפע של בהמה אז הבהמות לוקחים השפע של האדם

וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדוּ וּפְרַקְתֶּם עָלָיו מֵעַל צֹאנֵיכֶם (פְּרָאשִׁית כז, מ).

וְהוּא בְּחֵינַת וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדוּ וּפְרַקְתֶּם עָלָיו מֵעַל צֹאנֵיכֶם, שְׁנֵה הַפְּסוּק
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדוּ - אֵין לוֹ שׁוּם פְּרוּשׁ וְגַם רִשׁוּי ז"ל נִדְחַק הִרְבֵּה בְּפִרוּשׁוֹ
עֵינֵן שָׁם, אֲךָ עֵתָה מִתְּפָרֵשׁ כִּפְשׁוּמוֹ: וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדוּ - הֵינּוּ כַּאֲשֶׁר
תִּרְדוּ מִשִּׁפְעַ שְׁלֵדָה, דִּהֵינּוּ כְּשִׂישְׁרָאֵל יִפְלוּ לְשִׁפְעַ שֶׁל בְּהֵמוֹת, שֶׁהוּא שִׁפְעַ
שֶׁל עֵשׂוֹ, וְאֵז הַבְּהֵמָה בְּחֵינַת עֵשׂוֹ יוֹרֶדֶת מִשִּׁפְעַ שְׁלֵדָה, כִּי אֵין לָהּ שִׁפְעַ
מִחַמַּת שֶׁהָאָדָם בְּחֵינַת יִשְׂרָאֵל לָקַח הַשִּׁפְעָתָה, אֵזוּ וּפְרַקְתֶּם עָלָיו מֵעַל
צֹאנֵיכֶם - הֵינּוּ שֶׁתִּפְרַק עַל הָאָדָם, שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל, מֵעַלִּידָה שֶׁהוּא מוֹשֵׁל
בְּךָ תָּמִיד, כִּי תִתְגַּבֵּר עָלָיו וְתִקַּח הַשִּׁפְעַ שְׁלוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהָאָדָם, שֶׁהוּא
יִשְׂרָאֵל, שֵׁנָה הַסֵּדֵר וְנִפְלַ לְשִׁפְעַ שֶׁל בְּהֵמָה וְאֵין לְבְּהֵמָה שִׁפְעַ, וּמְכַרְחַת
הַבְּהֵמָה לִירֵד לְהַשִּׁפְעַ נְמוּכָה יוֹתֵר - כִּפִּי סֵדֵר הַבְּרִיאָה שֶׁהַבְּהֵמָה נְמוּכָה
מֵהָאָדָם וְהִיא תַּחַת מְמִשְׁלַת הָאָדָם, וּמֵאַחַר שֶׁהָאָדָם יֵרֵד לְהַשִּׁפְעָתָה,
צְרִיכָה הִיא לִירֵד יוֹתֵר, וְהוּא בְּחֵינַת וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדוּ - 'תִּרְדוּ' מִמֶּשׁ
שִׁיגְרָם לְךָ בְּעוֹנוֹתָיו שֶׁתִּרְדוּ מֵהַשִּׁפְעָתָה, אֵז וּפְרַקְתֶּם עָלָיו מֵעַל צֹאנֵיכֶם,
שֶׁתִּשְׁנֶה גַם אֶתְּהָ הַסֵּדֵר וְתִקַּח אֶתְּהָ הַשִּׁפְעָתוֹ וְתִמְשַׁל עָלָיו, אֲבָל הוּא
רַק לְכִי שְׁעָה בְּעַת הַתְּגַבְרוֹת הַגְּלוּת, שְׂאֵז הֵם לֹקַחִין עֵקֶר הַשִּׁפְעַ וַיִּשְׂרָאֵל
נִזְוֵינֵן מִתְמַצִּית, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּזֵהֵר הַקְּדוּשׁ (תְּרִיבָה קַנְבֵי).

(ליקוטי הלכות הל' מקח וממכר הל' ד' ט)